

РАЗДЕЛ VI.I. ОБЩИ ПРАВИЛА

**Обособени случаи във връзка с процедурата за прилагане на
СИДДО**

НОРМАТИВНА УРЕДБА

Чл. 141 от ДОПК

Чл. 142 от ДОПК

I. ОСОБЕНИ СЛУЧАИ

Когато платец начислява на чуждестранно лице доходи от източник в страната, чийто общ размер е до 500 000 лв. годишно обстоятелствата, че:

- лицето е местно лице на другата държава по смисъла на съответната спогодба;
- е притежател на дохода, който е от източник в Република България;
- не притежава място на стопанска дейност или определена база на територията на Република България, с които съответния доход е действително свързан; и

- са изпълнени особените изисквания за прилагане на СИДДО или отделни нейни разпоредби по отношение на определени в самата СИДДО лица, когато такива особени изисквания се съдържат в съответната СИДДО,

се удостоверяват пред платеща на дохода и искане за прилагане на СИДДО не се подава, съответно не е необходимо издаване на становище за наличие на основания за прилагане на СИДДО.

Това не важи за случаите, в които общият размер на реализираните доходи, в рамките на данъчната година надвиши 500 000 лв. Тогава се прилага общия ред за подаване на искане за прилагане на СИДДО, съответно удостоверяване и доказване на обстоятелствата във връзка с това искане.

II. ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА.

При така предвиденото изключение по отношение на доходите на чуждестранно лице, чийто общ размер в рамките на данъчната година не надвишава 500 000 лв. и съответно липсата на задължение за прилагане на общия ред на процедурата за прилагане на СИДДО, внасянето на данъка представлява задължение за платеща на дохода, като точното изпълнение на това задължение има значение за производството, в което могат да бъдат

РАЗДЕЛ VI.I. ОБЩИ ПРАВИЛА

**Особени случаи във връзка с процедурата за прилагане на
СИДДО**

удостоверявани основанията за прилагане на СИДДО. След внасяне на данъка основанията за прилагане на СИДДО по отношение на вече обложения доход се доказват по реда на процедурата за прихващане или възстановяване, т.е. само в тази процедура може да бъде възстановен внесеният данък. В тази връзка в рамките на проверката по прихващане или възстановяване, или съответно в рамките на ревизията обстоятелствата по доказване на основанията за прилагане на СИДДО (виж фиш VI.I.1 „Общи принципи и основания за прилагане на СИДДО“) се удостоверяват пред органа по приходите, без да е необходимо да се подава искането. Ако такова искане е подадено, становище по него не се издава.

III. ДЕКЛАРИРАНЕ.

При така предвиденото изключение платецът на доходите на чуждестранното лице, който е задължен да удържа и внася окончателен данък е длъжен до 31 март на следващата година да декларира размера на изплатените доходи и на предоставените данъчни облекчения. Декларирането се извършва чрез подаване на декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, в териториалната дирекция, където той е регистриран или подлежи на регистрация.